

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อสร้างโชคสำหรับตัวเอง ลูกๆ ที่พระเจ้ารับทุกสิ่งจากพวกเรามีโชคที่สูงส่งที่สุด
- คำถาม:** เนื่องจากความผิดใจของลูกๆ ที่มายากลับมาเติมไปด้วยพลัง?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ลืมบาปขณะรับประทานอาหาร เมื่อลูกไม่ออฟเฟอร์อาหารแก่บาบา เป็นเมื่อนั้นที่มายารับประทานอาหารของลูกและกลับมามีพลังมาก และแล้วเธอเป็นเหตุให้ลูกๆ ทุกข์โศก ความผิดเล็กน้อยของลูกนี้สามารถทำให้ลูกพ่ายแพ้มายา เหตุนี้เองคำชี้แนะของบาบา คือ: ลูกๆ รับประทานในการจดจำระลึกถึงพ่อ ทำสัญญาให้มันคงว่า ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้น เมื่อลูกจดจำท่านขณะที่ลูกรับประทาน ท่านก็พอใจ
- เพลง:** ถ้าไม่วันนี้ ก็เป็นพรุ่งนี้ที่เมฆหมอกจะกระจายไป

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่าวันของความไม่มีโชคกำลังเปลี่ยนเป็นวันแห่งโชคที่ยิ่งใหญ่ตลอดไปในขณะนี้ โชคของลูกเฝ้าแต่เปลี่ยนไปต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก โชคของนักเรียนเฝ้าแต่เปลี่ยนไปที่โรงเรียนเช่นกัน นั่นคือ โชคนั้นเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่ากลางคืนนี้กำลังสิ้นสุดลงและโชคของลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ลูกกำลังได้รับการประพรหมด้วยความรู้ ลูกที่รู้จักทุกคนเข้าใจว่าเรากำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีความเป็นโชคเป็นผู้ที่มีความเป็นโชคอย่างแน่นอน นั่นคือเรากำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เรากำลังเปลี่ยนความไม่มีโชคของเราให้เป็นมีโชคต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเรา กลางคืนกำลังเปลี่ยนเป็นกลางวันในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่เข้าใจสิ่งนี้ บาบาแฝงตน และเรื่องราวของท่านก็แฝงตนเช่นกัน มนุษย์ได้เขียนเกี่ยวกับความรู้ที่ง่ายดายและราชาโยคะที่ง่ายดายในคัมภีร์ ผู้ที่เขียนสิ่งเหล่านั้นเวลานี้ได้ตายไปแล้ว และผู้ที่อ่านสิ่งนั้นก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเพราะพวกเขาไม่รู้คิด มีความแตกต่างอย่างมาก! ลูกก็เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ทำมาเพียงใด ไม่ใช่ทุกคนทำความเพียรพยายามด้วยปริมาณที่เท่ากัน เพียงลูกบราห์มินเข้าใจว่าอะไรหมายถึงโชคไม่ดีและอะไรหมายถึงโชคดี ทุกคนอื่นอยู่ในความมืดสนิท ลูกต้องปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นโดยการอธิบายให้แก่พวกเขา ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์เป็นผู้มีโชคอย่างมาก พวกเขาคือผู้ที่กำลังกลับมา 16 องศาสมบูรณ์เต็ม พวกเรากำลังสร้างโชคแห่งสวรรค์เพื่อตนเองโดยผ่านพ่อผู้สร้างสวรรค์ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังได้รับโชคแห่งสวรรค์จากพระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อ มีความสุขในสวรรค์และความทุกข์ในนรก ยุคทองหมายถึงยุคแห่งสัจจะและความสุข และยุคเหล็กหมายถึงยุคแห่งความทุกข์ นี่คือการที่ง่ายดายมากที่จะเข้าใจ พวกเรากำลังเพียรพยายามในเวลานี้ ชาวอังกฤษและชาวคริสต์อื่นๆ มากมายจะมาที่นี่ เมื่อพวกเขามา ลูกต้องบอกพวกเขาว่าเราเพียงแต่จดจำพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เดียว, พ่อ เพราะความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเรา พ่อพูดว่า ลูกต้องมาที่ฉัน ผู้คนไปจาริกแสวงบุญ ชาวพุทธมีสถานที่จาริกแสวงบุญของพวกเขาและชาวคริสต์มีของเข แต่ศาสนามีประเพณีและระบบของตนเองที่ชัดเจน ที่นี้เป็นเรื่องของโยคะของสติปัญญาของลูก ลูกต้องกลับไปยังสถานที่ที่ลูกได้จากลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก พระเจ้า, พ่อ, ผู้ที่ได้ก่อตั้งสวรรค์ได้บอกสิ่งนี้แก่เรา เรากำลังแสดงหนทางที่แท้จริงให้ท่าน โดยการจดจำพระเจ้า, พ่อ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง เมื่อบางคนล้มป่วยทุกคนก็เตือนเขาและพูดว่า พร้าชื่อรามซ่าง ในเบงกอลเมื่อบางคนกำลังจะสิ้นใจ พวกเขาพาเขาไปที่แม่น้ำคงคาและพูดว่าพร้าชื่อของฮารี(พระเจ้า) แล้วเธอจะไปที่ฮารี(พระเจ้า) อย่างไรก็ตามไม่มีใครไปที่ท่าน ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่า พร้าชื่อรามหรือชื่อของฮารี หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง ไม่ใช่ว่าพระเจ้าหรือกูรูเป็นที่จดจำในยุคทอง ที่นั่นสิ่งเดียวที่ลูกจดจำคือลูกเป็นดวงวิญญาณ ฉะนั้น ดวงวิญญาณนี้ จะจากร่างนี้และรับร่างต่อไปของฉนั้น ลูกจดจำอำนาจของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและเกิดในอาณาจักรของลูก เวลานั้นลูกมีศรัทธาที่มันคงว่าลูกจะได้รับอำนาจการปกครองของลูกอย่างแน่นอน จะมีใครอื่นที่จะจดจำ หรือ ให้ทาน หรือ ทำบุญให้ที่นั่น? เหตุใดลูกจึงให้ทานหรือทำบุญที่นั่น? ไม่มีผู้ใดยากจนเลยที่นั่นที่ลูกจะต้องให้ทานหรือทำบุญ ธรรมเนียมประเพณีและระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแตกต่างจากธรรมเนียมประเพณีและระบบของหนทางของความรู้ เวลานั้นลูกให้ทุกสิ่งแก่พ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด เท่านั้นเอง จะไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้ทานหรือทำบุญในเวลานั้น เราให้ทุกสิ่งแก่พระเจ้า, พ่อ และแล้วเป็นพระเจ้าผู้รับทุกสิ่ง ถ้าท่านไม่รับสิ่งนั้น ท่านจะให้ลูกเป็นการตอบแทนต่อสิ่งนั้นอย่างไร? ถ้าท่านไม่ยอมรับ นั่นจะเป็นความไม่มีโชคของลูก ท่านต้องยอมรับสิ่งนั้นเพื่อขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูก ลูกๆ เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ ถ้าไม่มีความจำเป็นใดเลย เหตุใดบาบาจะยอมรับเอาสิ่งนั้น? ลูกต้องไม่สะสมสิ่งใดที่นี้ ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นจากทุกสิ่งที่นี่ บาบาได้อธิบายว่าเมื่อลูก

ไปแห่งใด ลูกควรพิจารณาตนเองว่าเบาสบายอย่างมาก เราเป็นลูกๆ ของพ่อ เราดวงวิญญาณเร็วมากกว่าจรวด ถ้าลูกเดินในสำนักเป็นดวงวิญญาณลูกจะไม่เหน็ดเหนื่อยเลย จะไม่มีสำนักของร่างกาย จะเป็นราวกับว่าขาของลูกไม่ได้กำลังทำงาน และเป็นราวกับว่าลูกกำลังโยยบิน ลูกสามารถไปที่ใดก็ตามในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านี้ผู้คนเคยไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ด้วยการเดินเท้า ในเวลานั้นสติปัญญาของมนุษย์ไม่โตมโหฬาร พวกเขาค่อยไปด้วยความศรัทธาอย่างมาก พวกเขาไม่เหน็ดเหนื่อย ลูกได้รับการช่วยเหลือโดยการจดจำบาบา แม้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาสวดภาวนาต่อสัญลักษณ์ที่เป็นหินสำหรับสิ่งต่างๆ บาบาเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาในเวลานั้นชั่วคราว ในเวลานั้นการจดจำระลึกถึงไร้ประทุษร้ายและดังนั้นเนื่องจากสิ่งนั้นพวกเขาจึงได้รับพลังบ้าง จึงไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดเลย บุคคลสำคัญในเวลานี้เหน็ดเหนื่อยอย่างรวดเร็วมาก คนจนไปจาริกแสวงบุญมากมาย คนมั่งคั่งไปด้วยความโอฬารตระการตาบนหลังม้าแต่คนจนเดินเท้าไป คนมั่งคั่งไม่ได้รับผลรางวัลสำหรับความเลื่อมใสและศรัทธามากเท่ากับคนยากจนได้รับ ลูกรู้ว่าในเวลานี้บาบาคือเจ้าแห่งคนยากจน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงสับสน? เหตุใดลูกจึงลืมนานา? บาบาพูด: ลูกไม่ต้องอดทนต่อความยากลำบากใดๆ ทั้งหมดที่ลูกต้องทำคือจดจำเจ้าปาวเดียนี่ ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว ดังนั้นลูกต้องจดจำเจ้าปาวของลูก ลูกไม่อาจหรือที่ลูกได้รับประทานโดยไม่ยกมือโบกแก่เจ้าปาวนี้? ท่านเป็นเจ้าปาวและเป็นพ่อของลูกด้วยเช่นกัน ท่านถามว่า ลูกจะไม่ยกมือโบกอาหารแก่พ่อเช่นนั้นหรือ? ลูกควรยกมือโบกอาหารของลูกแก่พ่อใช่หรือไม่? จงมองดูว่าวิธีการที่ตลาดที่บาบาแสดงให้แก่ลูก ลูกยอมรับท่านเป็นพ่อของลูกและเจ้าปาวของลูกใช่หรือไม่? ลูกควรยกมือโบกอาหารแก่ผู้เดียวที่ให้อาหารแก่ลูกก่อน บาบาพูดว่า เพียงหลังจากยกมือโบกอาหารต่อพ่อแล้วลูกจึงควรรับประทานในการจดจำระลึกถึงนั้น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาบอกลูกๆ ว่าลูกต้องจดจำบาบาอย่างแนบแน่น บาบาหนึ่งองค์ก็ทำความเพียรพยายามนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นสิ่งที่ยากตายยากสำหรับลูกกุมาริ ลูกยังไม่ได้ปีนบันไดขึ้นไป กุมาริหมั่นหมายกับคู้หมั่นของเธอลูกควรรับประทานอาหารของลูกหลังจากจดจำระลึกถึงเจ้าปาวของลูก เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านมาที่ลูก เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านได้รับกลิ่นหอมของอาหาร ดังนั้นลูกควรสร้างนิสัยของการพูดกับบาบาในลักษณะนี้ เมื่อลูกตื่นอยู่ในตอนกลางคืนอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน การฝึกฝนนั้นจะพัฒนาขึ้นและจะมีการจดจำระลึกถึงในเวลากลางวันด้วยเช่นกัน ลูกควรจดจำบาบาในขณะที่ลูกกำลังรับประทาน ลูกได้หมั่นหมายกับเจ้าปาวนั้นแล้ว ลูกต้องรักษาสัญญาที่มันคงว่า ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้น เพียงเมื่อลูกจดจำท่าน ท่านจึงจะรับประทานสิ่งนั้นใช่หรือไม่? ท่านเพียงแต่จะรับกลิ่นอาหารเท่านั้นเพราะท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง เป็นการง่ายมากสำหรับลูกกุมาริ ลูกมีอุปกรณ์ต่างๆ มากกว่า ชีพบาบาเจ้าปาวที่สวยงามของฉัน ท่านนั้นแสนหวาน! ฉันได้จดจำท่านมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ท่านได้มาและพบปะฉัน ท่านควรรับประทานสิ่งที่ฉันกำลังรับประทานด้วยเช่นกัน ไม่เพียงพอกที่จะจดจำท่านเพียงครั้งเดียวและยังคงรับประทานตามลำพังและลืมนอนอาหารท่าน ถ้าลูกลืมนาน ท่านไม่สามารถได้รับอะไร ลูกรับประทานอาหารหลายชนิด เช่น ข้าวและถั่ว มะม่วง หรือขนมหวาน ฯลฯ ไม่ควรเป็นเช่นว่าลูกจดจำท่านในตอนเริ่มต้นและแล้วก็หยุด แล้วท่านจะรับประทานสิ่งอื่นๆ ได้อย่างไร? ถ้าเจ้าปาวของลูกไม่รับประทานสิ่งนั้น มายาจะเข้ามาระหว่างกลางและรับประทาน เธอจะไม่ยอมให้ท่านรับประทาน ลูกสามารถเห็นว่าเมื่อยามารับประทาน เธอก็กลับมาเติมไปด้วยพลังและเฝ้าแต่ทำให้ลูกฟ่ายแพ้ บาบาแสดงถึงวิธีการทั้งหมดแก่ลูก ถ้าลูกจดจำบาบา พ่อของลูก เจ้าปาวของลูกจะยังคงพอใจลูกอย่างมาก ลูกพูดว่า บาบาฉันต้องการรับประทานกับท่านเท่านั้นและนั่งกับท่านเท่านั้น ฉันรับประทานในการจดจำระลึกถึงท่าน เราทราบว่าบนพื้นฐานของความรู้นี้ ท่านจะได้รับกลิ่นหอมเท่านั้น ร่างกายนี้ไต่ขึ้นมาใช้ บาบาเมื่อลูกจดจำท่าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงของลูก นี่คือการหมายของโยคะ โยคะต้องใช้ความเพียรพยายาม ซันยาซซีไม่เคยพูดสิ่งนี้ ถ้าลูกต้องการเพียรพยายาม จดบันทึกศรัทธาทั้งหมดของบาบาไว้และทำความเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่าน ท่านพูดว่า ทำการกระทำเดียวกันกับที่พ่อกระทำ ฉันกำลังสอนการกระทำเหล่านั้นแก่ลูก บาบาไม่ต้องแสดงการกระทำ ในยุคทองลูกไม่ทนทุกข์ทรมานจากการกระทำของลูกเอง บาบาบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะทำ: ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้นและฟังท่านเท่านั้น ลูกได้รับการจดจำในสิ่งนี้ จดจำท่านในรูปของเจ้าปาวของลูกหรือพ่อของลูก เป็นที่จดจำกันมาว่าโดยการไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ ลูกสามารถหยิบยกประเด็นต่างๆ ของความรู้ โดยการฝึกฝนสิ่งนี้ บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมามีพละนาถมิที่สมบูรณ์ ผู้ที่เพียรพยายามจะได้รับผลกำไรของความเพียรพยายามนั้น และผู้ที่ไม่ได้ทำจะสูญเสียไป ไม่ใช่ทุกคนในโลกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในบัญชี บาบาอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกได้ยินในเพลงว่าลูกกำลังไปจาริกแสวงบุญ ลูกต้องรับประทานอาหาร ฯลฯ ในระหว่างการจาริกแสวงบุญอย่างแนบแน่น เจ้าสาวรับประทานกับเจ้าปาวของเธอ เด็กรับประทานกับพ่อแม่ของเขา สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นที่นี่ ความรักมากเท่าใดที่ลูกมีสำหรับเจ้าปาวของลูก องค์ของความสุขจะขึ้นสูงตามนั้น สติปัญญาของลูกจะพัฒนาศรัทธา และลูกจะกลับมามีชัยชนะ การมีโยคะหมายถึงการแข่งขัน นี่คือการแข่งขันของโยคะของสติปัญญา ลูกคือนักเรียน และครูกำลังสอนวิธีที่จะวิ่งในสนามแข่งขันนี้ พ่อพูดว่า อย่าคิดว่าลูกต้องมีการกระทำตลอดทั้งวัน หลังจากที่ลูกได้มีการกระทำ ลูกต้องกลายเป็นเช่นเตาและ

นั่งในการจดจำระลึกถึง แผลงที่ส่งเสียงส่งเสียงไปทั่วตลอดทั้งวันแต่ต่อมาบ้างก็บินจากไป บ้างก็ตาย นั่นเป็นเพียงตัวอย่าง ลูกบราห์มินส่งเสียงของความรู้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก บ้างพัฒนาความรักอย่างมากมาย บ้างก็ตายและบ้างก็ทรุดโทรมบ้างก็พัฒนาได้เพียงครั้งเดียว พวกเขาวิ่งหนีไปและก็กลายเป็นแผลงอีกครั้ง ดังนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะส่งเสียงความรู้ทั้งหมดเหล่านี้ คำพูดที่ว่า “ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ” ได้เป็นที่จดจำ เวลานี้พวกเรากำลังมีโยคะ เรากำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพ ได้มีการเอ่ยถึงความรู้นี้ไว้ในกิตะ: ท่านได้เปลี่ยนมนุษย์กลายเป็นเทพและแล้วท่านได้จากไป ทุกคนในยุคทองได้กลายเป็นเทพ ต้องเป็นในยุคบรรจบพบกันที่พระเจ้าได้มาและเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ ไม่มีการสอนโยคะสำหรับกลายเป็นเทพในยุคทอง ศาสนาเทพได้เริ่มต้นในตอนต้นของยุคทอง ก่อนตอนจบของยุคเหล็กมีศาสนาที่ชั่วร้าย ประเด็นนี้เพียงเขียนไว้ในกิตะเท่านั้น ไม่ได้ใช้เวลาานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ เพราะว่าท่านให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแก่ลูก ที่นั่นจะมีเพียงศาสนาเดียวสำหรับทุกคนในโลก โลกทั้งหมดจะคงอยู่ ไม่ใช่ว่าเงินและยุโรปจะไม่คงอยู่ ทั้งเงินและยุโรปจะคงอยู่แต่มนุษย์จะไม่คงอยู่ที่นั่น จะมีเพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่คงอยู่ ขณะนี้เป็นยุคเหล็กและเป็นพระเจ้าที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ พ่อพูดว่า ลูกจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ไม่มีสิ่งใดที่ยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปถึงพระเจ้า ได้มีการพูดว่าบางคนได้ไปอยู่เหนือเสียงสุนิพพาน พวกเขาจะไม่พูดเลยว่าเขาได้ไปหาพระเจ้า พวกเขาจะพูดว่า เขาได้ไปสู่สวรรค์ สวรรค์ไม่ได้สร้างขึ้นสำหรับดวงวิญญาณเดียวที่จะไปที่นั่น ลูกทั้งหมดต้องไปที่นั่น มีการเขียนไว้ในกิตะว่าพระเจ้าเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านพาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับฝูงยุง สติปัญญาพูดเช่นกันว่าวัจรนี้ต้องชำระ ดังนั้นก่อนอื่นศาสนาเทพของยุคทองต้องชำระอย่างแน่นอน และต่อมาศาสนาอื่นๆจะชำระ บาบอบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายดายเช่นนี้! มานมานะบาฟ! เท่านั้นเอง! พระเจ้าของกิตะได้พูดเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน: ลูกๆ ที่รัก! ถ้าหากเป็นกฤษณะที่พูดสิ่งนี้ทุกคนของศาสนาอื่นจะไม่ได้ยินสิ่งนี้ เมื่อพระเจ้าพูดสิ่งนี้ ลูกทั้งหมดจะรู้สึกได้ว่า พระเจ้า, พ่อ คือผู้เดียวผู้ก่อตั้งสวรรค์ และแล้วลูกจะไปและปกครองโลกที่นั่น ไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลยสำหรับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องรู้ตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ขณะมีการกระทำทั้งกลางวันและกลางคืน จงเพียรพยายามเช่นนั้น ลูกจะไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และจดจำพ่อหรือ? ถ้าลูกเพียงแต่มีการกระทำตลอดทั้งวัน ก็จะมีเพียงความคิดของการกระทำเหล่านั้นเท่านั้นในเวลากลางคืน ผู้ที่สร้างอาคารจะคิดเกี่ยวกับอาคารเท่านั้น ถึงแม้ว่าได้มีการให้ความรับผิดชอบของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้แก่ผู้นี้ (บราห์มา) มีการกล่าวไว้ว่าลักษมีได้รับไหของน้ำทิพย์และลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นเช่นลักษมี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดประเด็นของศรัทธาและเพียรพยายาม ลูกต้องเพียงกระทำกรรมที่พ่อ(บราห์มา)ได้รับการสอนและได้กระทำกรรมเหล่านั้นด้วยตัวท่านเอง ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และดึงเอาประเด็นของความรู้ออกมา
2. สัญญากับตนเองว่าลูกจะรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น “ฉันจะนั่งกับท่านเท่านั้นและรับประทานกับท่านเท่านั้น” ลูกต้องทำตามสัญญาของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยผู้มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น และทำให้ดวงวิญญาณเป็นอิสระจากความวิตกกังวลด้วยพลังของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูกเอง ในโลกทุกวันนี้ ทุกดวงวิญญาณคือเพชรพลอยของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูก ลูกเพชรพลอยผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นสามารถเปลี่ยนแปลงเพชรพลอยของความวิตกกังวลเหล่านั้นได้ เช่นที่ลำแสงของพระอาทิตย์จากที่ไกลห่างขจัดความมืด ในท่านองเดียวกัน ลำแสงในรูปของความคิดที่บริสุทธิ์ของลูก เพชรพลอยของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกกระจายออกไปในทุกทิศทางของโลก เหตุนี้เองพวกเขาเชื่อว่าแสงทางจิตบางอย่างกำลังทำงานของตนเองอย่างแผ่ไพศาล พวกเขาเริ่มที่จะมีการแตะสัมผัสนี้ และกำลังมองหาลูกอยู่ ในที่สุดพวกเขาจะมาถึงสถานที่นี้

คติพจน์: เพื่อที่จะจับการขึ้นาของบัพดาตาได้อย่างชัดเจน รักษาเส้นของจิตใจและสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน

*** โอม ชานติ ***